

ЈОВАНКА
МЛАДЕНОВИЋ
Игралиште

Објекти / Objects

2025, зидна инсталација / wall installation, димензија променљиве / variable dimensions

ЈОВАНКА МЛАДЕНОВИЋ
Игралиште

JOVANKA MLADENOVIĆ
Playground

Продајна галерија „Београд”

Март-април / March-April 2026.

Београд / Belgrade

Јелена Кривокапић

ЈОВАНКА МЛАДЕНОВИЋ Игралиште

Апострофирање било ког конкретног географског топонима на пејзажима Јованке Младеновић, пројекција је више духа, фантазам конструисаног станишта и место лудичких хипнагошких стања њеног аутора, него било шта друго. Иако по правилу у њему никада није представљена људска фигура, нулта тачка овог пејзажа јесте произашла из антрополошког обима феномена по коме се илузија места или, у овом конкретном случају – илузија *отворене сцене* наговештеног догађаја у којима је учествовао човек – увек изнова раз-опросторује и апстрахује у врсту инверзне перспективе слике како би се приближила специфичном искуству трауме или аналогној структури неког јединственог психичког догађаја. Са најновијим циклусом радова под називом *Игралиште*, ове се матрификоване представе пејзажа у инверзној перспективи и наличју својих доминантних наратива, сада и дословно уписују у излагачки простор.

Игралиште је покушај реконструкције јединственог мотива, висоравни планинског пејзажа Западне Босне у коме уметница у младости често обитава и у коме се формирају њена најранија сећања на одрастање и простор заједничке игре. Пејзаж је овде сликарски дефинисан по фотографији, као етерични брисани простор и пропланак, и као апстрактно сећање на формативно време дечијих игара у ритмовима „експеримента, грешке и понављања“.¹ Сећање на касније играчке одраслих у њиховим детериоризованим играма насиља. На простор оспособљавања за проницање у све касније режиме гледања и доживљајне аспекте стварности...

Примарни квалитет специфичног „пејзажног опуса“ Младеновићке огледао би се у сталном проширивању граница семантике сликаног простора, па тако и улоге посматрача у њему. Субјекта који учествује у безграничном трансцендирању различитих светова слике, али и слободног арбитра који учествује у овој динамичној инхацији *слике света*. У том контексту, ауторка ће и кроз најновији циклус радова покушати да феномен простора оснажи у свој његовој материјалној и семантичкој покретљивости, као пластичког „садржаоца тела“ *par excellence*. Ослањајући се донекле на филозофски и естетски концепт *Еластогенезе*, по коме простор није неутрални арбитар у односу на једно дело, већ медиј који читава његов пластицитет, меморише форму и његову отпорност у односу на промене² – ауторка свој рад поставља на место експерименталног субјекта који би био изложен антрополошком обиму феномена растегљивости, издржљивости и отпора спрам сила окружујуће реалности. Цео галеријски простор тако постаје амплитуда

1 “Фрагментисани пејзажи представљају простор који је истовремено заједнички и нестабилан. (...) Гличовани делови, илузионистички и функционални резони, разлажу призор на планове, налик начину на који дете перцепира простор – парцијално, тактилно, без хијерархије. (...) Пејзаж функционише као ‘игралиште погледа’. Место експеримента, грешке и понављања.”, Младеновић, Ј, *Записи о игралишту*, необјављени рукопис, Београд, 2026, б.р.

2 Texier, R, *Manifeste de l'élastogénèse*, Art Press, 2ème Cahier du N 514, ADAGP, Paris, 2023, I-XXIV

ове хипотетичке растегљивости духа, у својству његовог преживљавања и адаптације, чувар „тела емоције“ која је уобличила свако појединачно сећање или указала на антагонистичке режиме слика њених појединачних актера.

Еластогенетичка тела су симптоматске тачке овог притиска „историјског пејзажа“ (актуелног тренутка?) на резилијентност њеног генеричког субјекта, човека који се у коначном исходу, и након било ког трауматичног или инвазивног искуства, увек изнова оснажује могућностима „повратка себи“ – *Игралиште 05*. Бела еластогенетичка тела могуће је разумети и као преживеле облике егзистенције које је формирао притисак споља и који сада, у конфигурацијама разбијеног архипелага ембрионалних тела и флуидне материје, попут ослобођене енергије, преплављују површине слика и зидова. Они су нуклеуси новог облика живота или а–историјске дадаистичке перспективе, чије се лутајуће егзистенције сада спајају са дигиталним алгоритмима слике, израњајући у синтетичка тела нове просторне скулптуре.

Наспрам овог отвореног хоризонта бришућег лета и даха етеричних тела, са полиптихом под називом *Игралиште 07* – постављена је граница у материјалном отпору (тела), слике као непробојног парапета, оживљеног илузионистичким и функционалним резovima, попут прагова, инкарнираних рана од трауме и нежељених сећања. Слика пејзажа, који за уметницу иницијално представља „зону стабилности, сећања и континуитета“, сликарским поступком разуђена је у наизменичне партије нестабилних гличованих фрагмената и, густих наноса црне боје, који системски затварају резове саме слике. Дебели нанос боје уводи снажну материјалност која стоји у контрасту са „дигиталном“ естетиком глича, као знаком испрекидане оптичке перцепције: *„Површина слике тако постаје готово рељефна, телесна, инсистирајући на физичком присуству слике и чину сликања. На тај начин пејзаж се креће између два режима: виртуелног распада и бележења материјалног отпора. Слика не приказује пејзаж, већ бележи његову трансформацију – од простора природе ка простору слике, грешке, материје и трауме.“*⁴⁵

Аболицијом планова у антитези Младеновићкиног пејзажа еластогенезе са *Игралиштем 07*, сравњивањем границе неба са земљом, духа и материје, у првом плану евокације тела „материје и трауме“, рекреира се у извесној мери земаљски кадар Тарковсковог „Сталкера“ у евокацијској снази телурског и његове материје. У потрази за духовним уточиштем (утехом, разрешењем и обновом?), планови се тла и влажног земљишта Зоне у фотографском серијалу *Игралишта 23*, слично свом филмском пандану, трансформишу у агенсе исцелитељске снаге обнове и опроста. Фрагментације и удеса? Радости чуда и инкарниране нежности...

ЈОВАНКА МЛАДЕНОВИЋ

(1979, Београд)

jookarte@gmail.com

Дипломирала је (2003), магистрирала (2010) и завршила докторске уметничке студије (2016) на Факултету ликовних уметности Универзитета у Београду. Као стипендиста Француске владе била је на студијском боравку на Ecole Nationale des Beaux-Arts у Паризу (2007/08).

Учествовала је на великом броју самосталних и колективних изложби, резиденцијалних програма, семинара и радионица у Београду, Њујорку, Вашингтону, Пекингу, Паризу, Лос Анђелесу, Барселони, Хелсинкију, Минхену и др. Добитница је више признања и стипендија, а радови јој се налазе у многобројним приватним и јавним колекцијама у земљи и иностранству. Радила је као предавач и координатор еко-уметничких радионица на више интернационалних семинара и пројеката, Ауриљак/Берлин/Београд (2004–2010, ЕКО план). Чланица је УЛУС-а (2004). Ради као доцент на Факултету савремених уметности у Београду.

Изложбе (избор): *C'Est la život*, Музеј Centre wallon d'art contemporain – La Châtaigneraie, Flémalle, Белгија (2025); *#SerbiaInRealLife*, Katzen Art Center at American University Museum, College of Arts and Science, Вашингтон (2025); *Contemporary Balkan Transition*, Галерија Пузић, Saarbrücken, Немачка (2025); Похвала жирија – 32. Изложба цртежа, Културни центар Шабац, Шабац (2025); *Између светова*, Галерија А, Београд (2025); *ТРИИИЕСТ*, тридесет година Звоно галерије, Галерија Вилине воде, Београд (2024); *Живот у блоку*, Еrika-Empowering Participation Culture and Architecture, месна заједница Сава, Београд (2024); *Finding a Way*, МЦ Галерија, Њујорк (2023); Прва награда – Лепота великог формата–Grafix јубилеј, Салон Музеја града Београда, Београд (2023); *Finding a Way*, Anacostia Arts Center, Вашингтон (2023); *Nord Art*, Büdelsdorf, Немачка (2022); *IX Beijing International Art Biennale – Light of Fire*, Пекинг (2022); *Finding a Way*, Anacostia Arts Center, Вашингтон (2022); *Међународно бијенале, Biennale Neodvisnih*, Цанкарјев Дом, Љубљана (2021); *XXIV Пролећни Анале – Простори наде*, Ликовни салон Дома културе, Чачак (2021); *Станиште/Хабитат* (самостална), Културни центар Београда, Београд (2020); *Српско-белгијски уметнички дијалог*, Павиљон у Тврђави, Ниш (2020); *LandEscape* (самостална), Продајна галерија Београд, Београд (2019); *Нишки салон 12/2*, Официрски дом, Ниш (2019); Похвала – Semi honorable mention Art Olympia, Art Olympia International Open Art Competition, Токио, Јапан (2019); *Pop-up fine art exhibition*, Henri Miller, Лос Анђелес, САД (2016); Докторски уметнички пројекат *Нове митологије* (самостална), Центар за графику и визуелна истраживања, Београд (2015); *Хлеба и игара* (самостална), галерија КЦ Град, Београд (2015) и др.

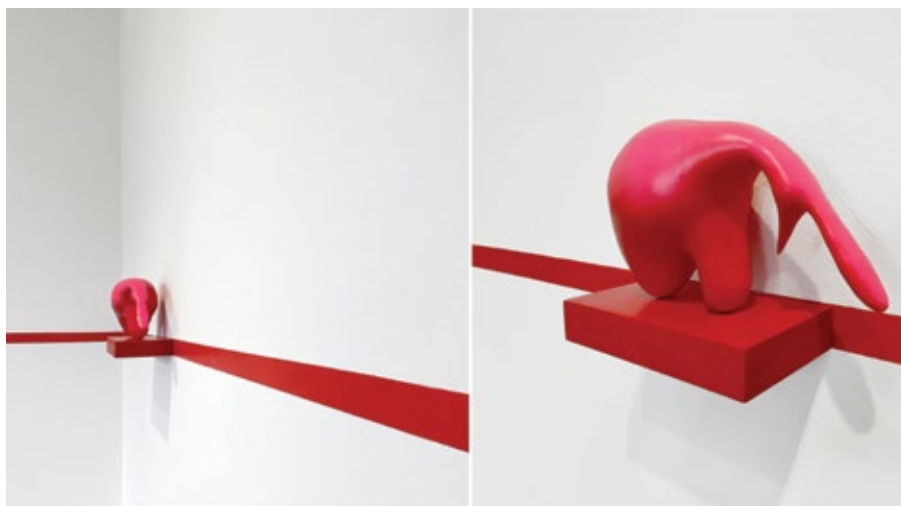
Игралиште 05 и Објекти / Playground 05 and Objects
инсталација / installation, димензија променљиве / variable dimensions

Игралиште 07 / Playground 07

2026, уље и акрилик на платну / oil and acrylic on canvas, 400x200cm

Објект 16 / Object 16

2025, ПЛА и дрво, зидна инсталација / PLA and wood, wall installation

Игралиште 06 / Playground 06

2025, уље и акрилик на платну / oil and acrylic on canvas, 400x200cm

JOVANKA MLADENović

(b. 1979 in Belgrade, Serbia)

jookarte@gmail.com

Jovanka Mladenović (Belgrade, 1979) graduated (2003), completed her Master's degree (2010), and earned her Doctoral Degree in Fine Arts (2016) at the Faculty of Fine Arts, University of Belgrade. As a French Government scholarship recipient, she attended a study residency at the École Nationale Supérieure des Beaux-Arts in Paris (2007/08).

She has participated in numerous solo and group exhibitions, residency programs, seminars, and workshops in Belgrade, New York, Washington, Beijing, Paris, Los Angeles, Barcelona, Helsinki, Munich, and other cities. She has received several awards and scholarships, and her works are included in many private and public collections in Serbia and abroad. She worked as a lecturer and coordinator of eco-art workshops at several international seminars and art projects in Aurillac/Berlin/Belgrade (2004–2010, EKO Plan). She is a member of ULUS (Association of Fine Artists of Serbia, since 2004). She currently works as a Professor at the Faculty of Contemporary Arts, Belgrade.

Exhibitions (selected): *C'Est la život*, Centre wallon d'art contemporain – La Châtaigneraie, Flémalle, Belgium (2025); *#SerbiaInRealLife*, Katzen Arts Center at American University Museum, Washington, DC (2025); *Contemporary Balkan Transition*, Galerija Puzić, Saarbrücken, Germany (2025); Jury Commendation – 32nd Drawing Exhibition, Cultural Center Šabac, Šabac (2025); *Between Worlds*, Gallery A, Belgrade (2025); *TRIIEST* – Thirty Years of Zvono Gallery, Gallery Viline vode, Belgrade (2024); *Life in the Block*, Epika – Empowering Participation Culture and Architecture, local community Sava, Belgrade (2024); *Finding a Way*, MC Gallery, New York (2023); First Prize – Beauty of Large Format (Grafix Jubilee), Salon of the Museum of the City of Belgrade, Belgrade (2023); *Finding a Way*, Anacostia Arts Center, Washington, DC (2023, 2022); *NordArt*, Búdelsdorf, Germany (2022); *IX Beijing International Art Biennale – Light of Fire*, Beijing (2022); *International Biennial – Biennale Neodvisnih*, Cankarjev Dom, Ljubljana (2021); *XXIV Spring Annual – Spaces of Hope*, Cultural Center, Čačak (2021); *Habitat* (solo), Cultural Center of Belgrade, Belgrade (2020); *Serbian–Belgian Art Dialogue*, Pavilion in the Fortress, Niš (2020); *LandEscape* (solo), Sales Gallery Belgrade, Belgrade (2019); *Niš Salon 12/2*, Officers' Hall, Niš (2019); Semi-honorable mention, Art Olympia International Open Art Competition, Tokyo (2019); *Pop-up Fine Art Exhibition*, Henri Miller, Los Angeles (2016); Doctoral Art Project *New Mythologies* (solo), Center for Graphics and Visual Research, Belgrade (2015); *Bread and Games* (solo), KC Grad Gallery, Belgrade (2015), among others.

Jelena Krivokapić

JOVANKA MLADENOVIĆ

Playground

The portrayal of any particular geographical toponym in the landscapes of Jovanka Mladenović marks more a projection of spirit, a phantasm of an imaginary habitat, and a site of ludic hypnagogic states of its author, than anything else. While generally, the human figure is never represented in it, the zero point of this landscape has originated from the anthropological scope of the phenomenon where the illusion of a *place* or in this specific case – *the illusion of an open scene* of the upcoming event involving a human presence – is repeatedly being de-spatialized and abstracted into a sort of inverse perspective of the image, in order to approach the specific experience of trauma or an analogous structure of a unique psychological event. With the latest cycle of works titled *Playground*, these matrified images of landscapes in their inverse perspective are now being literally inscribed into the exhibition space.

The *Playground* is an attempt to reconstruct a unique motif, the plateau of the mountainous landscape of Western Bosnia, where the artist often spent time in her youth and where her earliest memories of growing up and the space of play were formed. The landscape here is painted after the photography, as an open ground and an ethereal erased space. After an abstract memory of the formative time of collective children's games in their rhythms of "experimentation, error, and repetition."¹ A collective memory of later adult ones in their deteriorated games of violence. As a training ground for the apprehension of ever later regimes of observing and experiential aspects of reality...

The primary quality of Mladenović's specific "landscape opus" is reflected through the constant expansion of the semantic boundaries of the painted space and the role of its observer. A subject who participates in the endless transcendency of various worlds of the image, but also a free arbiter participating in this dynamic inhabitation of the *Images of the world*. In this context, the author, through the latest series of works, will try to strengthen the phenomenon of space in all its material and semantic mobility, as a plastic "container of the body" *par excellence*. Referring to some extent on the philosophical and aesthetic concept of *Elastogenesis*, according to which space is not a neutral arbiter in relation to a single work, but a medium that reads off its plasticity, memorizes its form and its resistance in relation to changes² – the artist consequently places the artwork in the axis of an experimental subject who would be exposed to the anthropological extent of the phenomenon of stretchability, endurance and resistance to the forces of its surroundings. The entire gallery space thus becomes the outlined amplitude of this hypothetical flexibility of the spirit, in the capacity of its survival and adaptation,

1 "Fragmented landscapes represent a space that is simultaneously communal and volatile. (...) Glitched segments, illusory and functional cuts, decompose the scene into planes, akin to the way a child perceives space – fragmentary, tactile, devoid of hierarchy. (...) The landscape functions as a 'playground of the gaze,' a site for experimentation, error, and repetition.", Mladenović, J. *Notes on the Playground*, Unpublished Manuscript, Belgrade, 2026, n.pag.

2 Texier, R, *Manifeste de l'élastogénèse*, Art Press, 2ème Cahier du N 514, ADAGP, Paris, 2023, I-XXIV

the guardian of the “body of the emotion” that shaped each individual memory or steered all antagonistic image regimes of its individual protagonists.

Elastogenetic bodies are symptomatic points of this pressure of the “historical landscape” (actual moment?) on the resilience of its generic subject, a person who in the final outcome, and after any traumatic or invasive experience, is strengthened again and again by the possibilities of “returning to him/herself” – **Playground 05**. White elastogenetic bodies can also be understood as surviving forms of existence that were formed by pressure from the outside and which now, in the configurations of a broken archipelago of embryonic bodies and fluid substances, like released energy, flood the surfaces of paintings and walls. They are the nuclei of a new form of life or an a-historical Dadaist perspective, whose wandering existences now merge with the digital algorithms of the image, emerging into synthetic bodies of new spatial sculptures.

Against this open horizon of sweeping flight and the breath of ethereal bodies, with the polyptych entitled **Playground 07** – a limit in material resistance (of the body) is set, the image as an impenetrable parapet, revived by illusionistic and functional incisions, like thresholds, incarnated wounds from trauma and unwanted memories. The image of the landscape, which initially represents a “zone of stability, memory and continuity” for the artist, was broken up by the painting process into alternating slides of unstable glitched fragments and thick layers of black painted pigment, which systematically close the incisions of the image itself. A thick layer of paint introduces a strong materiality that stands in contrast to the “digital” aesthetics of glitch, as a sign of interrupted optical perception: *“The surface of the painting thus becomes almost relief, corporeal, insisting on the physical presence of the image and the act of painting. In this way, the landscape moves between two modes: virtual disintegration and recording material resistance. The painting does not depict the landscape, but records its transformation – from the space of nature to the space of image, error, matter and trauma.”*³⁵

By abolishing the planes in the antithesis of Mladenović’s landscape of elastogenesis in **Playground 07**, by leveling the border of heaven and earth, spirit and matter, in the foreground of the evocation of the body “matter and trauma”, the earthly frame of Tarkovsky’s *Stalker* is recreated, to a certain extent, in the evocative power of the telluric and its matter. In search of a spiritual refuge (consolation, resolution and renewal?), the soil and wetland plans of the Zone in the photographic series **Playground 23**, similar to their film counterpart, are transformed into agents of the healing power of renewal and forgiveness. Fragmentation and mishaps? The joys of miracles and incarnated tenderness...

3 Mladenović, J; 2026, op.cit.

ИЗЛОЖБА РЕАЛИЗОВАНА СРЕДСТВИМА
СЕКРЕТАРИЈАТА ЗА КУЛТУРУ
ГРАДА БЕОГРАДА

EXHIBITION SUPPORTED BY
SECRETARIAT FOR CULTURE OF
THE CITY OF BELGRADE

ИЗДАВАЧ
ПРОДАЈНА ГАЛЕРИЈА «БЕОГРАД»
Косанчићев венац 19, Београд, Србија
Тел/факс 011 30 33 923
Тел 011 32 87 325
office@galerijabeograd.org
www.galerijabeograd.org

PUBLISHER
SALES GALLERY «BEOGRAD»
Kosančićev venac 19, Belgrade, Serbia
+ 381 11 30 33 923
+ 381 11 32 87 325
office@galerijabeograd.org
www.galerijabeograd.org

Главни и одговорни уредник
Зоран Чалија, директор галерије

Editor-in-chief
Zoran Čalija, Gallery Director

Кустоси галерије
Јелена Кривокапић
Сања Тодосијевић
Мирослав Сапунџић

Gallery Curators
Jelena Krivokapić
Sanja Todosijević
Miroslav Sapundžić

Уметнички савет
Здравко Вучинић
Весна Марковић
Миодраг Млађовић
Јулијана Протић
Зоран Тешановић

Art Council
Zdravko Vučinić
Vesna Marković
Miodrag Mlađović
Julijana Protić
Zoran Tešanović

Текст у каталогу
Јелена Кривокапић

Text in catalogue
Jelena Krivokapić

Превод
Ванда Перовић

Translation
Vanda Perović

Дизајн
Жолт Ковач

Design
Žolt Kovač

Фотографија
Владимир Поповић

Photography
Vladimir Popović

Штампа
Грид студио доо, Београд

Printed by
Grid studio, Belgrade

Тираж
150

Print run
150

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

75.071.1:929 Младеновић Ј.(083.824)
73/76(497.11)"20"(083.824)

МЛАДЕНОВИЋ, Јованка, 1979–

Јованка Младеновић = Jovanka Mladenović : Игралиште = Playground : Продајна галерија "Београд", март–април / March–April 2026. / [текст у каталогу Јелена Кривокапић] = [text in catalogue Jelena Krivokapić] ; [превод Ванда Перовић] = [translation Vanda Perović] ; [фотографија Владимир Поповић] = [photography Vladimir Popović]. – Београд : Продајна галерија "Београд" = Belgrade : Gallery "Beograd", 2025 (Београд : Грид студио = Belgrade : Grid studio). – [16] стр. : репродукције ; 22 x 22 cm

Упоредо срп. текст и енгл. превод. – Тираж 150. – Јованка Младеновић: стр. [4].

ISBN 978–86–6141–240–0

а) Младеновић, Јованка (1979–) — Изложбени каталози

COBISS.SR-ID 189103369

Насловна и последња страна / Front and back cover

Игралиште 05 / Playground 05

2025, уље и акрилик на платну / oil and acrylic on canvas, 400x200cm

Игралиште 23, из циклуса Мала сцена / Playground 23, from the series Small Scene
2026, фотографија / photography

www.galerijabeograd.org